

Życie w Chrystusie

Watchman Nee

Produkt chwilowo niedostępny

Kategorie:

Książki > Dla dorosłych > Rozwoj duchowy > Nauczania

25,00 zł

numer katalogowy: WD/1015
liczba stron: 264
format: 13,5 x 20 cm
oprawa: miękka
rok wydania: 1994

ŻYCIE W CHRYSTUSIE (Watchman Nee)

BÓG POSADZIŁ... CHODŹCIE... STÓJCIE...

WSTĘP Jeśli życie chrześcijanina ma być Bogu przyjemne, to musi ono we wszystkim być dostosowane do Jego Woli. Bardzo często się zdarza, że w związku z koniecznością zastosowania tej zasady w naszym życiu, kładziemy specjalny nacisk na jakiś szczegół naszego zachowania się lub naszej pracy dla Niego, a równocześnie nie zdajemy sobie sprawy z zasięgu wymaganej od nas poprawki, niekiedy też i z punktu wyjścia, od którego dana poprawka miałaby się rozpocząć. Bóg jednakowo mierzy wszystko, od początku do końca, przy pomocy jednej tylko miary, którą jest doskonałość Jego Syna. Słowa Boże stwierdza to całkiem jasno, że Bogu Upodobało się „w Chrystusie w jedno zgromadził wszystko w którym i do dziedzictwa przypuszczeni jesteśmy” (Efez. 1,10.11). Moją gorącą modlitwą jest, aby w rozważaniach które nastąpią, oczy nasze mogły się na nowo otworzyć ku ujrzaniu prawdy, że jedynie wtedy, gdy cały nacisk położymy na tym, aby być w Chrystusie będziemy mogli spodziewać się wypełnienia celu, który Bóg przewidział dla nas, a jest nim: „A byś my byle ku chwale sławy Jego” (Efez. 2,12). Jako podstawę naszych rozważań weźmiemy List apostoła Pawia do Efezów. Podobnie jak Wiele innych Listów apostoła Pawia, ten również dzieli się w sposób naturalny na dwie części, a mianowicie na część dogmatyczną i praktyczną. Część dogmatyczna (rozdziały 1 do 3) ma za swój główny temat wielkie fakty dotyczące odkupienia, które Bóg sprawił nam w Chrystusie. Część praktyczna (rozdziały 4 do 6) prowadzi nas dalej, wskazując nam na wymagania) przy pomocy których zdefiniowane jest chrześcijańskie zachowanie się i gorliwość, jakiej Bóg od nas żąda w świetle tegoż odkupienia. Obie części są ze sobą ściśle związane, ale zauważymy, że w każdej z nich nacisk położony jest na coś innego. Część drugą, która w sposób oczywisty ma do czynienia z zagadnieniami natury praktycznej, moglibyśmy dla łatwiejszego jej przestudiowania podzielić na dalsze dwie części, stosownie do ich tematyki, a mianowicie na pierwszą, dłuższą, od rozdziału 4,1 do 6,9 i drugą, o wiele krótszą, od 6, 10 do końca. Pierwsza część ma do czynienia z naszym życiem pośród tego świata, a druga ze złym, to jest z

diabłem. Tak więc otrzymujemy podział Listu do Efezów na trzy części, z których pierwsza wyjaśnia stanowisko wierzącego w Chrystusie (1,1—3,21), druga — jego życie pośród tego świata (4,1—6,9) i wreszcie trzecia — jego stosunek do wroga naszej duszy, to jest do diabła (6,10—24). Możemy to dla przejrzystości przedstawić w postaci następującej tabelki: LIST DO EFEZÓW A. Rozdziały o treści dogmatycznej 1—3. 1. Nasze stanowisko w Chrystusie (1,1—3,21) B. Rozdziały o treści praktycznej 4—6. 2. Nasze życie pośród tego świata (4,1—6,9). 3. Nasz stosunek do diabła (6,10—24). Z wszystkich Listów apostoła Pawła najwyższe prawdy dotyczące życia chrześcijańskiego, znajdujemy w Liście do Efezów. List ten obfituje w bogactwo duchowe, a jednak jest równocześnie ś niezmiernie praktyczny. Pierwsza połowa tego Listu objawia nam, że życie nasze w Chrystusie polega na naszym połączeniu się z Nim w najwyższych niebiosach. Druga połowa wyjaśnia nam w bardzo praktycznych słowach, w jaki sposób takie niebiańskie życie winno być prowadzone przez nas tutaj na ziemi. Nie mamy zamiaru studiować tego Listu szczegółowo, ale przyjrzymy się niektórym zasadom, które stanowią niejako jego serce. W tym celu wybierzmy z każdej z wymienionych trzech części jeden wiersz kluczowy, który da nam pojęcie o myśli przewodniej danej części tego Listu. W części pierwszej zwróćmy uwagę na słowa: „Bóg... posadził” w wierszu 2,6, jako że są one jakby kluczem, umożliwiającym zrozumienie tej części Listu do Efezów, a równocześnie wyjaśniają tajemnicę prawdziwego doświadczenia chrześcijańskiego. Bóg nas posadził pospołu z Chrystusem w niebiosach, dlatego też każdy chrześcijanin musi rozpocząć swoje życie duchowe od tego miejsca odpoczynku. W drugiej części wybieramy słowo: „chodźcie” (Efez. 4,1) jako wypowiedź charakterystyczną dla naszego życia w tym świecie, które jest tematem tej części Listu do Efezów. Słowo to jest wezwaniem, abyśmy w naszym chrześcijańskim postępowaniu objawiali to, co przystoi posiadającym tak wysokie powołanie. I wreszcie w części trzeciej znajdziemy klucz do naszego ustosunkowania się do wroga naszej duszy, w jednym słowie: „stójcie” (Efez. 6,11), które mówi o odniesieniu przez nas w końcu zwycięstwa. Życie wierzącego zawsze ma trzy aspekty: jego stosunek do Boga, do bliźniego i do mocy szatańskich. Aby człowiek mógł się stać użytecznym w rękach Bożych, musi odpowiednio uregulować wszystkie te trzy zagadnienia: swoje stanowisko wobec Boga, swoje życie i swój bój. Nie dostaje mu tego, czego od niego Bóg żąda, jeśli nie docenia któregoś z tych trzech zagadnień, jako że każde z nich stanowi sferę działalności Bożej, którą przewidział na chwałę sławy łaski Swojej, „którą nas Obdarował w Umiłowanym” (Efez. 1, 6).